

សៀវភៅដានីយ៍លែ - លេខមួយរយមួយ

អនុកន្តាសារនៃសេចក្តីសញ្ញា៖ ពីការសម្ភាសនាដល់ការបោះសម្ភាសនាចេញ

Jeff Pippenger

2024-02-29

សប្តាហ៍ដំបូងនៃព្រះគ្រីស្ទមានបញ្ចប់ជាប់សេចក្តីសញ្ញានោះ៖

តំណាងឱ្យរយៈពេលបាបពីបុណ្យជួបមុនទឹករបស់ទ្រង់ រហូតដល់ព្រះគ្រីស្ទនាំយើងទៅកាន់ទីបរិសុទ្ធ ធម៌ស្តីពីស្នាមក្រវាញនៃពេលវេលាសុទ្ធជោតត្រជាក់ដុះ។

ប៉ុន្តែ គាត់ដល់ពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

មានសម្លឹងឡើងទៅស្តីពីស្នាមក្រវាញដោយមាំមួន ហើយមានយើងស្រឡាញ់អស់ពីព្រះ

និងព្រះយេស៊ូវក៏ពុំឈានទៅខាងស្តាំព្រះ។ ហើយគាត់មាននិយាយថា មើល

ខ្ញុំឃើញស្នាមក្រវាញស្នាមក្រវាញបើកចំហ

ហើយព្រះរាជបុត្រនៃមនុស្សកំពុងឈរនៅខាងស្តាំព្រះ។

នោះពួកគេក៏ស្រែកឡើងដោយសំឡេងខ្លាំង បិទគ្រឿងរបស់ខ្លួន

ហើយសុទ្ធចូលទៅលើគាត់ដោយព្រះមគ្គុទ្ទា

ហើយពួកគេមានបណ្តាញគាត់ចេញពីទីក្រុង ហើយគប់ដុំថ្មលើគាត់;

រីឯពួកសាសនាស្នាមក្រវាញដាក់សម្លឹងលើកប់ពាក់របស់ខ្លួនទុកនៅជើងយុវជនមុនាក់

ដល់មានឈ្មោះថា សូល។ ហើយពួកគេមានគប់ដុំថ្មលើសុទ្ធជោត

ខណៈដែលគាត់អំពាវនាវដល់ព្រះ ទាំងនិយាយថា ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ

សូមទទួលវិញ្ញាណរបស់ខ្លួនបង្កប់។ ហើយគាត់មានលុតជង្គង់ចុះ

ហើយស្រែកឡើងដោយសំឡេងខ្លាំងថា ព្រះអម្ចាស់អើយ

សូមកុំបាត់បង់ចូលអំពើហេតុនេះជាបន្តទុកលើពួកគេឡើយ។

ហើយកាលដែលគាត់មាននិយាយដូច្នេះហើយ គាត់ក៏ដកដៃចេញទៅ។ គឺចុះការ 7:55-60។

នៅពេលសុទ្ធជោតត្រជាក់ដុះ ហើយមីកលែមានក្រវាញ

នោះដំណឹងល្អអំពីសារនៃដំណើរ ដុំបិតរហូតដល់ពេលនោះ

ដំណឹងល្អអំពីសារនៃកំណត់ចំពោះតម្លៃសន្តិយុទ្ធជាបំណុលនោះ។

«បន្ទាប់មក ទេវតាមានបន្តទូលថា

“ទ្រង់នឹងបញ្ចប់សេចក្តីសញ្ញាជាមួយមនុស្សជាច្រើនអស់រយៈពេលមួយសប្តាហ៍ [ប្រាំពីរឆ្នាំ]។” អស់រយៈពេលប្រាំពីរឆ្នាំ

បន្ទាប់ពីព្រះសង្ឃគ្រូនោះមានចាប់ផ្តើមព្រះរាជកិច្ចរបស់ទ្រង់

ដំណឹងល្អអំពីសារនៃបុរាណសាសនាដ៏សាសន៍យូដា

គឺរយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះដោយព្រះគ្រីស្ទទូទាញ; ហើយបន្ទាប់មកដោយពួកសាសនា

“នៅកណ្តាលសប្តាហ៍ ទ្រង់នឹងផ្ទុះឡើងយញ្ញបូជា និងតង្វាយគ្រឿងបំបែកបំបែក។”

ដានីយ៍លែ 9:27។ នៅរដូវវស្សានៃគ.ស. 31 ព្រះគ្រីស្ទ ជាយញ្ញបូជាពិត

គ្រូមានច្បាប់នៃលើកលែងវិវាទ បន្ទាប់មក វាបាននាំព្រះវិហារគ្រូមានហែតជាពីរ

បង្កបញ្ចេញ ភាពបរិសុទ្ធ

និងសារៈសំខាន់នៃវិធីបម្រើដោយយញ្ញបូជាមានចាក់ចេញទៅហើយ។

ពេលវេលាមានមកដល់ហើយ សម្រាប់យញ្ញបូជា

និងតង្វាយនៃផ្លែដ៏គ្រឿងបំបែកបំបែក។»

«មួយសប្តាហ៍នោះ—បុរាណវិទូ—បានបញ្ជាក់បន្ថែម ឆុនា គ.ស. 34។ បន្ទាប់មក ដោយការគប្បីដូចមុនផោន ពួកយូដាបានបិទគ្រឿងក្នុងក្របខណ្ឌនៃការបដិសេធដំណឹងលុះលុះអស់ខ្លួន; ពួកសិស្ស ដដែលគួរមានបំបែកខ្លួនខ្លួនដោយសារការបៀតបៀន “បានទៅគ្រប់ទីកន្លែង បុរាណវិទូ:បន្ទូល” (កិច្ចការ 8:4); ហើយមិនយូរប៉ុន្មាន សូល អ្នកបៀតបៀន បានប្រើចិត្តដើម្បី ហើយបានក្រលាញ់ជា ប៉ុល សាវកចំពោះសាសន៍ដទៃ។ The Desire of Ages, 233.

នៅក្នុងឆុនា 34 សប្តាហ៍បរិសុទ្ធ (ពីរពាន់បុរាណវិទូផ្សេងៗ) បានបញ្ជាក់ ហើយអីស្រាអែលបុរាណវិទូបានលង្វើចេញពីព្រះ កាលកំណត់សាកលបង្កើនរបស់ពួកគេបានបញ្ជាក់ទាំងស្រុង។ នៅចំណុចនោះ ការសងសឹកលើអីស្រាអែលបុរាណ ដោយសារការបដិសេធសម្ព័ន្ធកិច្ច និងដោយសារការឆ្លងកាត់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ បានស្ថិតក្នុងការរំលោភបំពានដ៏ធ្ងន់ធ្ងររបស់ព្រះ។ ព្រះ ក្នុងព្រះមតេគាដ៍អត់ធម៌ត្រូវបានបង្កើន បានពន្យារការបំផ្លាញក្នុងយូសាឡឹម រហូតដល់ការឡើយពីទីនេះ និងការបំផ្លាញនៅឆុនា 66 គ.ស. ដល់ឆុនា 70 គ.ស.

ខគម្ពីរនៅក្នុងដានីយ៍លើពួក ៩ ដដែលបានកំណត់សប្តាហ៍ដដែលព្រះគ្រីស្ទបានបញ្ជាក់សេចក្តីសញ្ញា ក៏បានកំណត់ដដែល រួមបុរាណវិទូមិនដើម្បីព្រះ (ម្ចាស់អង្គភាពដដែលនឹងមក) នឹងបំផ្លាញទីក្រុង និងទីបរិសុទ្ធ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់ ដោយសារព្រះមតេគាដ៍អត់ធម៌ត្រូវបានបង្កើន បានអនុញ្ញាតឱ្យកូនចៅនៃអីស្រាអែលបុរាណមានពេលវេលាដើម្បីស្នាក់នៅដំណឹងលុះ ហើយផ្ទុកចិត្តដ៏សម្រេចចិត្ត ដូចដែលបុរាណបុរសរបស់ពួកគេបានផ្ទុក ក្នុងអំឡុងពេលបុរាណវិទូនៃព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងសិស្សរបស់ទ្រង់នៅកណ្តាលពួកគេ។

«អស់រយៈពេលជិតសែសិបឆ្នាំ បន្ទាប់ពីការវិនាសរបស់ក្រុងយូសាឡឹមគួរមានព្រះគ្រីស្ទ ទ្រង់ផ្ទាល់បុរាណវិទូមុនហើយ ព្រះអម្ចាស់បានពន្យារការវិនិច្ឆ័យរបស់ទ្រង់លើក្រុង និងលើជាតិនោះ។ ការអត់ធម៌ត្រូវបានបង្កើនចំពោះអ្នកដដែលបដិសេធដំណឹងលុះលុះអស់ទ្រង់ និងអ្នកដដែលសម្លាប់ព្រះរាជបុត្ររបស់ទ្រង់ នោះអស្ចារ្យយ៉ាងណា។ ឧបមារឿងអំពីដើមឈើដដែលមិនបង្កកើតផល បានកំណត់ឱ្យការប្រព្រឹត្តិរបស់ព្រះចំពោះជាតិយូដា។ បញ្ជាក់នោះបានចេញទៅហើយថា «ចូរកាប់រាចរោលទៅ; ហេតុអ្វីបានជាវាផ្ទុកឱ្យដឹងខ្លួនឥតប្រយោជន៍?» (លូកា 13:7) ប៉ុន្តែសេចក្តីមតេគាដ៍ក្នុងរាជ្យនៃការបំផ្លាញនៃសល់បន្តិចទៀត។ ក្នុងចំណោមជនជាតិយូដា នៅតែមានមនុស្សជាច្រើនដែលមិនទាន់ស្គាល់អំពីព្រះលក្ខណៈ និងកិច្ចការរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយកូនចៅមិនទាន់បានរីករាយនឹងឱកាសទាំងឡាយ ឬទទួលបានលើសលើពុទ្ធិកម្មតាមរបស់ពួកគេបានមើលងាយបដិសេធនោះឡើយ។ តាមរយៈការបុរាណវិទូសាមញ្ញរបស់ពួកគេ និងសហការរបស់ពួកគេ ព្រះនឹងផ្ទុកឱ្យពន្លឺស្រស់លើពួកគេ; ពួកគេនឹងគួរមានអនុញ្ញាតឱ្យយើងថា ទំនាយបានសម្រេចដូចមុនចេញ មិនត្រឹមត្រូវក្នុងការប្រសូត និងជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏នៅក្នុងការស្ម័គ្រ និងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ផងដែរ។

កូនចៅមិនត្រូវបានផ្ដន្ទាទោសដោយសារអំពើហិង្សារបស់ឪពុកម្តាយទេ; ប៉ុន្តែ
នោះពេលដែលកូនចៅ ដោយមានចំណេះដឹងអំពីពន្ធលើទាំងអស់ដែលបានប្រទានដល់ឪពុក
ម្តាយរបស់ពួកគេហើយ

នោះបរិយាកាសដ៏សំខាន់បំផុតនៃបុរសដែលបានប្រទានដល់ខ្លួនវិញ
ពួកគេក៏មានកុលាយជាអ្នកមានចំណេះក្នុងអំពើហិង្សារបស់ឪពុកម្តាយ
និងបានបំពេញពេញលេញនូវទំហំរង្វាន់នៃអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ។»

ការអត់ធ្មត់យូរអង្វែងរបស់ព្រះចៅទោះបីយូរស្រាប់ក្តី បានត្រឹមត្រូវឲ្យយោធន៍យូដា
រីឯស្រីនោះក្នុងការមិនប្រើក្តីរបស់ខ្លួនកាន់តែខ្ពស់ឡើងបំណុលនោះ។

ដោយសារសេចក្តីស្មោះត្រង់របស់ព្រះ
និងអំពើយោធន៍របស់ពួកគេចំពោះសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ពួកគេបានបដិសេធការផ្តល់ព្រះមត៌កដល់កូនចៅរបស់ពួកគេ។ បន្ទាប់មក
ព្រះបានដកកិច្ចការពាររបស់ទ្រង់ចេញពីពួកគេ
ហើយបានដកព្រះចេតនាដល់ទូទាំងសាតាំង និងទេវតារបស់វាចេញ ហើយសាសន៍
នោះត្រូវបានទុកឲ្យស្ងួតដោយការគ្រប់គ្រងរបស់មេដឹកនាំដែលបានផ្សព្វផ្សាយនេះ
កូនចៅរបស់នាងបានមើលឃើញព្រះគុណរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ដែលនឹងអាចឲ្យពួកគេយកឈ្មោះលើការជំរុញអាក្រក់របស់ខ្លួនបាន ហើយឥឡូវនេះ
ការជំរុញទាំងនោះបានកុលាយជាអ្នកយកឈ្មោះវិញ។
សាតាំងបានបញ្ជូនគណៈហ្វាស៊ីស្ទាបបំផុត និងទាបបំផុតរបស់ពួកគេ។
មនុស្សមិនបានប្រើហេតុផលទេ; ពួកគេប្រើការស្តាប់ហេតុផលទៅហើយ
គឺស្វែងរកការគ្រប់គ្រងរបស់ការជំរុញចិត្ត និងកំហឹងដ៏តក់ក្តៅ។
ពួកគេបានកុលាយជាសាតាំងនៃកូនចៅយោធន៍របស់ពួកគេ។ នៅក្នុងគ្រួសារ
និងនៅក្នុងសាសន៍ កូនចៅចំណេះច្រើនបំផុត និងទាបបំផុតដូចគ្នា
មានការសង្ស័យ ការច្រឡំនៃ សេចក្តីស្មោះ ការទាស់ដៃ ការបោះបង់ អំពើឃោតកម្ម។
គ្មានសុភមង្គលភាពនៅក្នុងនៃណាមួយឡើយ។ មិត្តភក្តិភក្តិ
និងញាតិវង្សមានក្នុងគ្នានៅវិញទៅមក។ ឪពុកម្តាយសម្លាប់កូនរបស់ខ្លួន
ហើយកូនសម្លាប់ឪពុកម្តាយរបស់ខ្លួន។
មេដឹកនាំរបស់បុរាណជនគ្មានអំណាចស្នូលបិតាគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង។
គណៈហ្វាស៊ីស្ទមិនបានគ្រប់គ្រងបានធូរឲ្យពួកគេកុលាយជាជនផ្តាច់ការ។ ពួកយូដាបាន
ទទួលយកសាក្សីក្នុងកុលាយដើម្បីផ្តន្ទាទោសព្រះរាជបុត្រាដ៏គ្រោះថ្នាក់របស់ព្រះ
៖ ឥឡូវនេះ ការចោទប្រកាន់ក្នុងកុលាយបានធូរឲ្យជីវិតរបស់ពួកគេទៅជាគ្រោះថ្នាក់
ពហុភាគីបុរាណ។ តាមរយៈអំពើរបស់ពួកគេ ពួកគេបាននិយាយជាយូរមកហើយថា៖
«ចូរឲ្យព្រះដ៏បរិសុទ្ធជនអើស្តារអំណាចចេញពីមុខយើងទៅ»។ អសោយ 30:11។ ឥឡូវនេះ
បំណងបុរាណរបស់ពួកគេត្រូវបានសម្រេចហើយ។
សេចក្តីក្តៅក្នុងខួរព្រះលង្វែរខាងពួកគេទៀតហើយ។
សាតាំងស្វែងរកនូវជាប្រមូលនៃសាសន៍នោះ ហើយអាជ្ញាធរសីវិល
និងសាសនាខ្ពស់បំផុតស្វែងរកនូវការអំណាចរបស់វា។ The Great Controversy, 27, 28.

ជាអ្នកនាំសារនៃសេចក្តីសង្ស័យ ព្រះគ្រីស្ទបានទ្រង់ប្រព្រឹត្តកិច្ចការជាមុនសិន
ដោយមានចំពោះសាសន៍យូដាបំណុលនោះ។ នៅឆ្នាំ៣៤ ពេលសុទ្ធជោតត្រូវគប់នឹងថ្ម
ដំណឹងល្អអ័ក្សនៃសាសន៍ដទៃ
ហើយពេលលោនការជំនុំជម្រះប្រតិបត្តិរបស់ព្រះក៏បានមកដល់
ទោះបីជាព្រះក្នុងសេចក្តីមត៌កក្រណាត់របស់ទ្រង់
បានពន្យារពេលកំណត់នោះចេញប្រហែលជាសិបឆ្នាំក៏ដោយ។

ជាព្រះរាជទូតនៃសេចក្តីសញ្ញា ដោយបំពេញតាមទំនាយក្នុងម៉ាឡាគី ជំពូកទីបី
ព្រះគ្រីស្ទមានសម្មាភារពិហារពីរដង។ ព្រះអង្គបានផ្ទេរដូចនោះក្នុងអំឡុងពេលមួយដ៏
ល្អបំផុតនៃកំណត់ត្រាសម្រាប់បុរាណស្ថាននៃសេចក្តីសញ្ញា
ដ៏ល្អនៅពេលនោះកំពុងត្រូវបានរំលង និងលង្វែងចោល
ហើយក៏សម្រាប់អស់អ្នកដទៃនឹងក្លាយជាបុរាណស្ថាននៃសេចក្តីសញ្ញាផងដែរ។
កាលបរិច្ឆេទនេះបានបញ្ចប់ហើយ
នោះពេលវេលានៃការវិនិច្ឆ័យជាស្ថាពររបស់ព្រះបានចាប់ផ្តើម។
យ៉ូហានបាទីស្ទគឺជាព្រះរាជទូតដ៏ល្អបំផុតសម្រាប់កិច្ចការរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ក្នុងការលើកស្ទួយបុរាណស្ថាននៃសេចក្តីសញ្ញា
ដ៏ល្អព្រះអង្គនឹងចូលក្នុងសេចក្តីសញ្ញាជាមួយ។

ការសម្មាភារពិហារទាំងពីរលើកគឺជាមធ្យោបាយរយៈពេលវែង
ដ៏ល្អបំផុតក្នុងការបំពេញការងាររបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងការសម្មាភារពិហារនៃព្រលឹង។
នៅពេលទូតនៃសេចក្តីសញ្ញាមកដល់ភូមិមួយ ដូចមានចែងក្នុងម៉ាឡាគី ជំពូកទីបី
ទ្រង់សម្មាភារឲ្យបរិសុទ្ធ ហើយក៏ជម្រុញពង្សសព្វផ្លូវផងដែរ ដើម្បីបង្កើតដង្ហែមួយ
ដូចនៅក្នុងសម័យបុរាណ។

ប៉ុន្តែ តើនរណាអាចទ្រង់ទ្រាយនៃការយោងមករបស់ទ្រង់បាន?
ហើយតើនរណាអាចឈរជាប់បាន នៅពេលទ្រង់លេចមក?
ដូចជាដូចជាភូមិដែលអ្នកកសិកម្មអាចលាង
ហើយដូចជាសាប៊ូរបស់អ្នកបោះត្រា។ ទ្រង់នឹងអង្គុយដូចជាអ្នកកសិកម្ម
និងអ្នកបន្តសុទ្ធបូរក្នុង ហើយទ្រង់នឹងបន្តសុទ្ធពួកកូនចៅរបស់លោក
ព្រមទាំងជម្រុញពួកគេដូចជាមាស និងបាក់ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចថ្វាយដល់ព្រះយេស៊ូ
នូវកង្វាយដោយសេចក្តីសុចរិត។ នោះកង្វាយរបស់យូដា និងក្រុងយេរូសាឡឹម
នឹងគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះយេស៊ូ ដូចនៅក្នុងថ្ងៃបុរាណ
ហើយដូចនៅក្នុងឆ្នាំមុនៗ។ ម៉ាឡាគី 3:2-3។

ម៉ាឡាគី ជំពូកទីបី និងការសម្មាភារពិហារទាំងពីរលើក
តំណាងឲ្យភាពគ្រប់លក្ខខណ្ឌនៃសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេចៅរបស់លោក
ដ៏ល្អបំផុតនៃសម្មាភារពិហារនៃសេចក្តីសញ្ញា។
ភាពគ្រប់លក្ខខណ្ឌនៃសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេចៅរបស់លោក
ត្រូវបានតំណាងដោយការបន្តសុទ្ធមាស។

«ក្នុងចំណោមអស់អ្នកដទៃមានឥទ្ធិពលណាមួយនៅក្នុងសាធារណៈ
នោះត្រូវតែមានការស្របតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ការបន្តទាបខ្លួនឯង
និងការបើកចិត្តទទួលឥទ្ធិពលដ៏មានតម្លៃនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
មាសដ៏ល្អបំផុតសាកល្បងដោយភូមិ តំណាងឲ្យសេចក្តីសុឆ្លាតវៃ
និងសេចក្តីជំនឿ។ មនុស្សជាច្រើនសុទ្ធតែខ្មោចសេចក្តីសុឆ្លាតវៃ។ ការពឹងផ្អែកលើ
ខ្លួនឯងផ្ទុយនឹងការបង្ហាញពីសេចក្តីសុឆ្លាតវៃរបស់ខ្លួន។
មានសេចក្តីចាំបាច់យ៉ាងពិតប្រាកដឲ្យមានការប្រើចិត្តមកក្នុងការរៀនរាល់ថ្ងៃ
ជាបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ ផ្សេងទៀត និងប្រចាំថ្ងៃក្នុងជីវិតខាងសាសនា»។ Testimonies,
volume 4, 558.

ម៉ាឡាគី ជំពូកទីបី ហើយការសម្មាភារពិហារទាំងពីរនោះ តំណាងឲ្យភាពពេញលេញនៃការយល់
ដឹងអំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងនៅក្នុងពួកអ្នកបុរាណ ដ៏ល្អបំផុតរបស់លោក

គឺជាកិច្ចចងដែលត្រូវបានសម្រេចដោយព្រះរាជទូតនៃសេចក្តីសញ្ញា។
ភាពពេញលេញរបស់កូនចៅលើ ត្រូវបានគំណាងដោយការបន្តសុទ្ធបុរាណ។

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវជាពាក្យដ៏បរិសុទ្ធ ដូចជាបុរាណដែលបានសាកល្បងក្នុងឡឌី
បានបន្តសុទ្ធអស់បុរាណវិទ្យា។ ទំនុកចិត្តមកពី 12:6។

អ្នកនាំសារនៃសេចក្តីសញ្ញា ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យពួកកូនចៅលើបានបរិសុទ្ធ ដូចជាបុរាណ
និងមានដដែលបានចម្លង។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវដែលផ្តល់ឱ្យបរិសុទ្ធ ពីព្រោះ
ការត្រូវបានផ្តល់ឱ្យបរិសុទ្ធ គឺជាការត្រូវបានរាប់ជាសុចរិត និងបានញែកជាបរិសុទ្ធ។

សូមបរិសុទ្ធពួកគេដោយសេចក្តីពិតរបស់ទ្រង់ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ជាសេចក្តីពិត។
យ៉ូហាន 17:17។

យ៉ូហាន ហាទីសុទ្ធ គឺជាទូតនាំសារដែលបានរៀបចំផ្តល់សម្រាប់ទូតនៃសេចក្តីសញ្ញា
ក្នុងការសម្រេចបំពេញជាលើកដំបូងនៃ ម៉ាទ្លាតិ ជំពូក ៣
ហើយសាររបស់គាត់ក្នុងទំនាក់ទំនងនោះ មានលក្ខណៈប្តូរផ្លាស់។
កិច្ចការរបស់គាត់រួមមានការកំណត់សម្គាល់អំពីកិច្ចការនៃការបរិសុទ្ធ
ដែលត្រូវបានសម្រេចដោយទូតនៃសេចក្តីសញ្ញា ហើយថា
កិច្ចការនៃការបរិសុទ្ធដែលបានសម្រេចនោះ
ត្រូវបានគំណាងជាសកម្មភាពនៃការបោះសម្រេចអាគលានបោះស្រាយ។
គាត់បានកំណត់បង្ហាញថា បុរាណដែលបានត្រូវបានផ្តល់ឱ្យស្រស់ស្អាត
កាលនោះកំពុងតែស្ងួតក្នុងដំណើរការនៃការត្រូវបានរំលងចោល។
គាត់ក៏បានបង្ហាញសារឡើយដល់បុរាណរបស់ព្រះផងដែរ
ដោយហេតុនេះបានបង្ហាញដល់ពួកគេអំពីអំពើហិង្សារបស់ពួកគេ
និងអំពើហិង្សារបស់បុរាណរបស់ពួកគេ។
គាត់បានដាក់សេចក្តីពិតទាំងអស់នេះក្នុងបរិបទនៃ
«សេចក្តីព្រះពរនៃជំនឿមកដល់»។ កិច្ចការរបស់ទូតនាំសារដែលបានរៀបចំផ្តល់នេះ គំ
ណាងឱ្យកិច្ចការមួយដោយបុគ្គលម្នាក់ដែលមិនដែលបានទទួលការអប់រំនៅក្នុងបុរាណ
នុតអប់រំរបស់បុរាណដែលកំពុងតែត្រូវបានរំលងចោលនោះឡើយ។

«ក្នុងយ៉ូហានហាទីស
ព្រះអម្ចាស់បានលើកតាំងអ្នកនាំសារម្នាក់សម្រាប់ព្រះអង្គផ្ទាល់
ដើម្បីរៀបចំផ្តល់នូវព្រះអម្ចាស់។ គាត់ត្រូវបានប្រើសាក្សីដ៏មិនរោចពោះលោកិយ
ក្នុងការស្ថិតបន្តទោស និងថ្ងៃទោសទោសអំពើហិង្សា។ លូកា
ក្នុងការប្រកាសអំពីបេសកកម្ម និងកិច្ចការរបស់គាត់ បានមានបុរាណថា
«ហើយគាត់នឹងទៅមុខព្រះអង្គ ដោយវិញ្ញាណ និងប្រធានភាពរបស់អលើយ៉ា
ដើម្បីបង្កើនចិត្តរបស់បិតាទៅរកកូន»
ហើយអ្នកដែលមិនស្គាល់បង្កគាប់ទៅរកបុរាណរបស់មនុស្សសុចរិត
ដើម្បីរៀបចំបុរាណដ៏មួយដែលបានត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ព្រះអម្ចាស់» (លូកា 1:17)។»

«ពួកផារីស៊ី និងពួកសាឌូស៊ីជាច្រើនបានមកកាន់បុណ្យយេស៊ូរបស់យ៉ូហាន
ហើយលោកបានពាក្យទៅកាន់ពួកគេថា៖ "ឱ ពូជពង្សនៃព្រះពិត
អ្នកណាបានព្រមានអ្នករាល់គ្នាឱ្យរត់ចេញពីព្រះពរនៃជំនឿមកដល់? ដូច្នេះ
ចូរបង្កើតផលដែលសមនឹងការប្រើចិត្តចុះ
ហើយកុំគិតនិយាយនូវក្នុងខ្លួនអ្នករាល់គ្នាថា

យើងមានអាហារហាងជាបិការបស់យើងឡើយ ដុបិតខ្ញុំប្រាប់អ្នកកាល់គុនថា ព្រះជាម្ចាស់អាចនឹងបង្កកើតកូនចៅឲ្យអាហារហាងពិបាកទាំងនេះបាន។ ឥឡូវនេះដងដៃ ពូថៅគួរមានដាក់នោះឬសដើមឈើហើយ ដូចនេះ ដើមឈើគួរបង្កើនដៃមិនបង្កកើតផលល្អ គួររក្សាបំបែក ហើយបោះទៅក្នុងកូនចៅ។ ខ្ញុំពិតជាជឿបុណ្យយុទ្ធសាស្ត្រអ្នកកាល់គុនដោយទឹក ដើម្បីឲ្យបុរេចិត្តមនៃ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គគង់លើយោងមកក្រោយខ្ញុំ ទ្រង់មានប្រទានភាពខ្ពស់ជាងខ្ញុំ ដល់សូម្បីតែស្រែកែដើមរបស់ទ្រង់ ខ្ញុំក៏មិនសមនឹងលើកផង ទ្រង់នឹងជឿបុណ្យយុទ្ធសាស្ត្រអ្នកកាល់គុនដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងដោយកូនចៅ ចំបើងរំលែកស្រូវស្រែចំការក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់នឹងសម្រាកលានបោះស្រូវរបស់ទ្រង់ឲ្យស្រស់ស្រាយគ្រប់ ទាំងបុរេមូលស្រូវរបស់ទ្រង់ដាក់ចូលក្នុងដងរុក ប៉ុន្តែ ទ្រង់នឹងដុតអង្កាមដោយកូនចៅដល់មិនអាចរលត់បានឡើយ» (ម៉ាថាយ 3:7-12)។

«សំឡេងរបស់យ៉ូហានគួរមានលើកឡើងដូចជាគ្រូបង្ហាត់ ក៏ដូចបេសកកម្មរបស់គាត់គឺថា “ចូរបង្ហាញដល់បុរាណដ៏រស់នៅយើងនូវការរំលងរបស់ពួកគេ និងដល់រដ្ឋសម័យក្របនូវអំពើហាហ្មរបស់ពួកគេ” (អេសាយ 58:1)។ គាត់មិនមានទទួលបានការសិក្សាវិជ្ជាណាមួយពីមនុស្សឡើយ។ ព្រះ និងធម្មជាតិមានជាគ្រូរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែ គួរការម្នាក់មករៀបចំផ្សេងទៀតមុនព្រះគ្រីស្ទ ជាអ្នកដល់កុលាហានគ្រប់គ្រាន់នឹងជឿ ឲ្យសំឡេងរបស់គាត់គួរមានឮដូចជាពួកហោរាពីបុរាណ ដោយអំពើនាវាធាតិសាសន៍ដែលមានផលកំច្ចះចិត្តបុរេចិត្ត»។ Selected Messages, book 2, 147, 148.

លោក William Miller គឺជាទូតទីពីរដែលបានរៀបចំផ្សេងៗសម្រាប់ទូតនៃចេកុតិសញ្ញា ហើយបុគ្គល និងកិច្ចការរបស់ Miller គួរមានតំណាងជាតិបុគ្គលទុកជាមុនដោយយ៉ូហានហាទីសុទ្ធ។

«មនុស្សរាប់ពាន់នាក់ គួរមាននាំឲ្យទទួលយកសេចក្តីពិត ដល់វិលល្បឿន មីល្លើរ បានប្រកាសផ្តោត ហើយអ្នកបម្រើរបស់ព្រះគួរមានលើកតាំងឡើង ក្នុងវិញ្ញាណ និងប្រទានភាពរបស់អលើយ៉ា ដើម្បីប្រកាសសារនោះ។ ដូចជាយ៉ូហាន អ្នកនាំមុខរបស់ព្រះយេស៊ូវ អ្នកទាំងឡាយដែលបានប្រកាសសារដ៏ឧឡារិកនេះ មានអារម្មណ៍ថាគួរបង្កើនដាក់ពូថៅនោះឬសនៃដើមឈើ ហើយអំពើនាវាធាតិសាសន៍ទាំងឡាយ ឲ្យបង្កកើតផលដល់សមនឹងការបុរេចិត្ត»។ Early Writings, 233.

នៅក្នុងសម័យព្រះគ្រីស្ទ ជនជាតិយូដាដែលចូលចិត្តជជែកដេញដោលបានគួរមាននាំឲ្យ យុទ្ធជិតលើសារកូលដៃកុលាយអំពីព្រះមស៊េស៊ី។ «មស៊េស៊ី» ជាពាក្យភាសាហេប្រើសម្រាប់ពាក្យភាសាក្រិក «គ្រីស្ទ» ដែលមានន័យថា «អ្នកដល់បានទទួលការចាក់ប្រដេតាំង»។

ព្រះបន្ទូលដល់ព្រះបាទដូច្នេះនៅកាន់កូនចៅអីស្រាអែល ដោយប្រកាសដំណឹងនៃចេកុតិសញ្ញាសុខសានុតតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ៖ (ទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់នៃទាំងអស់) គឺព្រះបន្ទូលនោះហើយ ខ្ញុំសូមថា អ្នកកាល់គុនបានស្គាល់ ដល់គួរមានប្រកាសផ្តោតពាសពេញទូទាំងស្រុកយូដាទាំងមូល ហើយបានចាប់ផ្តើមពីស្រុកកាលីឡា បន្ទាប់ពីបុណ្យយុទ្ធសាស្ត្រដល់យ៉ូហានបានប្រកាស;

គឺអំពីរបៀបដែលព្រះមានចាក់ប្រដាប់ដោយស្វ័យនិរន្តរ៍
ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងដោយព្រះចម្លើយ ទ្រង់បានយាងចុះឡើងធុរការល្អ
ហើយប្រោសមនុស្សទាំងអស់ដែលត្រូវការកុសលក្នុងកំឡុងពេលនេះឱ្យបានជាសះស្បើយ;
ដូច្នេះព្រះមានគង់ជាមួយទ្រង់។ គិច្ចការ 10:36-38។

ទាំងពាក្យ «Messiah» និង «Christ» សុទ្ធតែមានន័យថា
«អ្នកដែលត្រូវបានចាក់ប្រដាប់ដោយស្វ័យនិរន្តរ៍»។
ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានចាក់ប្រដាប់ដោយស្វ័យនិរន្តរ៍នៅពេលព្រះអង្គទទួលបុណ្យជម្រក ដូច្នេះ
តាមន័យបច្ចេកទេស ព្រះអង្គមិនទាន់ជាព្រះមស្មេស៊ី ឬព្រះគ្រីស្ទ
រហូតដល់ពេលព្រះអង្គទទួលបុណ្យជម្រកនោះទេ។ បុណ្យជម្រករបស់ព្រះអង្គ
ស្របតាមន័យទំនាយជាមួយនឹងការយាងចុះមករបស់ទេវតា ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១០
ដែលបានយាងចុះមកនៅថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០
ហើយវាក៏ស្របតាមន័យទំនាយជាមួយនឹងការយាងចុះមករបស់ទេវតាដែលបានប្រទានភាព
ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៨ ដែលបានយាងចុះមកនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ផងដែរ។
សញ្ញាសំគាល់ទំនាយទាំងបីនេះ
កំណត់អត្តសញ្ញាណការសម្រេចនៃឡើងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ក្នុងក្រុងរៀងចុងក្រោយ។

ជនជាតិយូដាដែលចូលចិត្តចម្លងចម្បង បានប្រកាន់ខ្ជាប់នូវការយល់ខុសមួយ
គឺសារពុយាករណ៍ក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម
ព្រះមស្មេស៊ីនឹងបង្កើតនូវជនដ៏ដោយពិតប្រាកដមួយ
ដែលក្នុងនោះជាតិអ៊ីស្រាអែលនឹងគ្រប់គ្រងពិភពលោក។
នោះជាសារក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹមដែលសន្យាអំពី «សន្តិភាព និងវិបុលភាព»។

សាររបស់ William Miller មានជាតុល្យភាពខ្ពស់។ ជាតុល្យភាពគឺការអនុវត្តទំនាយអំពីកាលវេលា
ដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណការសម្រេចនៃសក្តារៈ; ហើយជាតុល្យភាពគឺការបដិសេធរបស់គាត់ចំ
ពោះការបកស្រាយបែកគ្នាអំពីសហស្សវត្សរ៍មួយពាន់ឆ្នាំ
ដែលពួកប្រូតេស្តង់មាននិន្នាការជឿ។ ទស្សនៈមិនពិតនោះអំពីសហស្សវត្សរ៍
ដែលកំណត់ថាជាមួយពាន់ឆ្នាំនៃសន្តិភាព និងសេចក្តីចម្រើន
បានត្រូវបានតំណាងទុកជាមុនដោយទស្សនៈមិនពិតអំពីនគររបស់ព្រះមស្មេស៊ី
ដែលពួកយូដាចូលចិត្តជជែងព្រោះបានកាន់ខ្ជាប់។

សាក្សីទាំងពីរនោះកំណត់សារក្នុងក្រុងរៀងចុងក្រោយក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម ដែលសន្យាអំពី
«សន្តិភាព និង សេចក្តីចម្រើន» ក្នុងការបំពេញជាលើកទីបី
និងជាចុងក្រោយនៃប្រវត្តិសាស្ត្រអំពីអ្នកនាំសារ
ដែលរៀបចំផ្សព្វផ្សាយម្តងម្កាលអ្នកនាំសារនៃសេចក្តីសញ្ញា
ឱ្យយាងមកព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ក្នុងរាជ្យ។

សារក្នុងក្រុងរៀងចុងក្រោយក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹមត្រូវបានកំណត់ថាជាសារ «សន្តិភាព និង
សុវត្ថិភាព» ផ្ទុយទៅនឹងសាររបស់យ៉ូហាន បាទីស្ទ ដែលបានបញ្ជាក់ថា
«គ្រប់ដើមឈើដែលមិនបង្កើតផលល្អ នោះត្រូវកាប់ចោល
ហើយបោះទៅក្នុងភ្នំភ្លើង» នៅពេល «ព្រះពិរោធដ៏នឹងមកដល់» មកដល់។
នេះគឺត្រូវបានតំណាងផងដែរ ដោយការកំណត់របស់ Miller ថា
នឹងមិនមានសន្តិភាពមួយពាន់ឆ្នាំដូចដែលសាសនាកាតូលិកបង្កើនឡើយ
ព្រោះនៅពេលព្រះអម្បាស់យាងត្រឡប់មកវិញ
ទ្រង់នឹងបំផុសព្រះនឹងដើមឈើរុក្ខជាតិដែលនឹងក្លាយជាមករបស់ទ្រង់។

ហើយចំពោះអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងរងទុក្ខខ្ពស់បំផុត ចូរមានសម្បកជាមួយនឹងយើង
នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់យស្ទើរនឹងត្រូវបានបោះបង់ពីស្ថានសួគ៌មក
ជាមួយនឹងទេវតាដែលមានប្រទេសភាពរបស់ទ្រង់ ក្នុងអណ្តូងក្បាលដី
ដើម្បីបិទសិក្ខាដល់អស់អ្នកដែលមិនស្គាល់ព្រះ
និងមិនស្គាល់បង្កគាប់ដំណឹងល្អអន្តរៈព្រះអម្ចាស់យស្ទើរគ្រប់រូបរបស់យើង។
អ្នកទាំងនោះនឹងទទួលបានសេចក្តីវិនាសអស់កល្បជានិច្ច
ចេញពីព្រះវត្តមានរបស់ព្រះអម្ចាស់ និងពីសិរីល្អអន្តរៈព្រះចេស្តារបស់ទ្រង់។ 2
ថ្ងៃសៅរ៍ទី 1:7-9។

អ្នកនាំសារពីរនាក់ដំបូង ដែលបានរៀបចំសម្រាប់ព្រះរាជទូតនៃចេក្តីសញ្ញា
ឲ្យចូលមកក្នុងសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងបុរាណជនដែលបានផ្ទេរនូវសេចក្តី
បង្ហាញឲ្យយើងឃើញថា សារ «សន្តិភាព និងសុភមង្គលភាព» ចុងក្រោយក្នុងក្រុម មួយ
ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងជំនាន់ទីបីនៃអាឌុរនេទីសម័យឡៅឌីស
បានត្រូវសាតាំងរៀបចំឡើង ដើម្បីរារាំងអាឌុរនេទីសម័យឡៅឌីសក្នុងជំនាន់ទីបួន
មិនឲ្យស្គាល់គ្នាទីរបស់សាសនាសុលាម ដូចដែលត្រូវបានគំរាមដោយទេវតាទីបី។

ក្នុងដំណើរនៃការបរិសុទ្ធដ៏បានត្រូវបានសម្រេចសម្រាប់អស់អ្នកដែលត្រូវបានគំរាមដោយ
យក្ខន្តចៅរបស់លី នោះព្រះអង្គគង់យាងមកបន្ទាប់ពីយ៉ូហាន ហាទីសុទ្ធ ត្រូវសម្រាក
និង «បន្តសុទ្ធា» ឈានរបស់ព្រះអង្គគង់យាងហុមត៍ចត់
ដោយប្រើចង្កូរអង្គដែលស្ថិតនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គ។
កិច្ចការនោះត្រូវបានសម្រេចដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ។

«“ក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ស្ថិតនៅក្នុងព្រះហស្តទ្រង់
ហើយទ្រង់នឹងសម្រាកទីលានបោះស្បូវរបស់ទ្រង់ឲ្យស្រស់ស្អាតទាំងស្រុង
ហើយនឹងប្រមូលស្បូវសាលីរបស់ទ្រង់ចូលក្នុងផង្កុក។” ម៉ាថាយ 3:12។
នេះគឺជាពេលវេលាមួយនៃការសម្រាកធម្មោះ។ តាមរយៈព្រះបន្ទូលនៃចេក្តីពិត
អង្គកាមកំពុងត្រូវបានកែច្នៃពីស្បូវសាលី។ ព្រោះពួកគេតែងតែប្រយោជន៍លើសលប់
និងស្ថិតនៅក្នុងខ្លួនឯងពេក មិនព្រមទទួលការស្ថិតបន្តទៀត
ហើយស្រឡាញ់លោកិយពេក មិនព្រមទទួលយកជីវិតនៃភាពរាបទាប
មនុស្សជាតិបានបង្កើតចេញពីព្រះយស្ទើរ។
មនុស្សជាតិបាននាំគ្នាផ្ទេរនូវដួងគ្នាទៅនឹងព្រះ
ព្រលឹងទាំងឡាយត្រូវបានសាកល្បងសព្វថ្ងៃនៃ
ដូចជាសិស្សទាំងនោះនៅក្នុងសាលាបុរាណវិទ្យាដំណើរដំបូង
នៅពេលដែលចេក្តីពិតត្រូវបាននាំមកដល់ចិត្ត
ពួកគេឃើញថាជីវិតរបស់ខ្លួនមិនសូវតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះទេ។
ពួកគេឃើញពីតម្រូវការនៃការផ្តល់បុរាណសម្បត្តិទាំងស្រុងនៅក្នុងខ្លួនឯង
ប៉ុន្តែពួកគេមិនស្ម័គ្រចិត្តទទួលយកការងារនៃការលះបង់ខ្លួននោះទេ។ ដូចនេះ
ពួកគេខឹងនៅពេលអំពើហាបរបស់ពួកគេត្រូវបានបោះបង់បង្ហាញ។
ពួកគេចោកចេញទៅដោយអាក់អន់ចិត្ត
ដូចដែលសិស្សទាំងនោះបានចាកចេញពីព្រះយស្ទើរ ទាំងអ្វីទាំង “ពាក្យនេះលំបាកណាស់
តើនិរណាអាចស្តាប់បាន?”» The Desire of Ages, 392.

សារនៃក្បួនច្រៀងចុងក្រោយ គឺជា «ការជជែកកែតម្រូវ» នៃហេតុ ជំពូក ២
ហើយវាជាពាក្យនៃចេក្តីពិត ដែលបំបែកអង្គកាមចេញពីស្បូវ។
ការបំបែកនោះគឺជាការបន្តសុទ្ធាដែលត្រូវបានសម្រេចដោយទូតនៃចេក្តីសញ្ញា។

ក្នុងបុរេភូតិសាស្ត្រមីឡ៉ូរ៉ាយ សានដោនីយ៉ែ ជំពូក ៨ ខ ១៤
បានបង្កើតការបន្តសុទ្ធជមួយ នៅពេលដែលវាបង្កជាលើកដំបូង
ហើយបាននាំឲ្យមានពេលវេលានៃហេតុក ជំពូក ២
និងបុរេសាស្ត្រព្រៃហមចារីដប់នាក់នៅក្នុងម៉ាថាយ ជំពូក ២៥។
នៅពេលសានសែមុកែកណ្តាលអធិក្ស គួរឲ្យមានបំពេញសម្រេចជាចុងក្រោយ នៅថ្ងៃទី
២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤ វាបានបង្កើតការបន្តសុទ្ធជមួយដដែលជាងមុនទៀត។
នៅពេលនោះហើយ ដល់ទូកនៃសេចក្តីសញ្ញាមានមកដល់ភូមិ
ហើយចាប់ផ្តើមការបន្តសុទ្ធ និងការសម្អាតចុងក្រោយ។ ចលនានោះ
ដែលបានរួមការសម្អាត និងការបន្តសុទ្ធជពីដំបូង ក្នុងចំណោមបីដង
បានបង្កើតក្នុងដំណាក់កាលទីបី ហើយគួរឲ្យមានបញ្ចូលនូវកាន់ទីហោសថាននឡែកស្ថិត
នៅឆ្នាំ ១៨៦៣។

ក្នុងបុរេភូតិសាស្ត្ររបស់មីឡ៉ូរ៉ាយ
ពួកប្រូតេស្តង់គួរឲ្យមានសម្អាតជាមុនសិនដោយព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិត បន្ទាប់មកច
លនារបស់ទេវតាទីមួយគួរឲ្យមានសម្អាតនៅពេលសានសែមុកែកណ្តាលបង្កើតបីមកដល់។ ប៉ុន្តែ
អស់អ្នកដែលបានធ្វើជាអ្នកសាងសង់ព្រះវិហាររបស់មីឡ៉ូរ៉ាយ
ក្នុងរយៈពេលសិបបួនឆ្នាំ ចាប់ពីឆ្នាំ 1798 ដល់ឆ្នាំ 1844
បានបង្កើតក្នុងការសាងសង់ទីបី ដែលមានមកដល់នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ទ
ោះបីជាពួកគេបានបំពេញពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីព្រះហមចារីទាំងដប់យ៉ាងពេញលេញក៏ដោ
យ។

«មនុស្សជាច្រើន ដែលបានចេញទៅជួបកូនកំលោះក្រោមសាររបស់ទេវតាទីមួយ
និងទេវតាទីពីរ បានបដិសេធទេវតាទីបី
ដែលជាសាស្ត្រសាស្ត្រចុងក្រោយគួរឲ្យមានដល់លោកិយ ហើយជំហរដូចគ្នានេះនឹងគួរ
ឲ្យមានយកនៅពេលដែលការអំពាវនាវចុងក្រោយគួរឲ្យមានបុរាណ។»

«រាល់លក្ខណៈលម្អិតនៃពាក្យប្រៀបប្រដូចនេះ
គួរឲ្យមានសិក្សាដោយប្រុងប្រយ័ត្ន។ យើងគួរឲ្យមានតំណាងថា
សូមកាន់នៅក្នុងចំណោមព្រះហមចារីទាំងមានបុរាណ ឬព្រះហមចារីទាំងលុងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់។»
Review and Herald, October 31, 1899.

បុរេភូតិសាស្ត្រទំនាយដែលបានចាប់ផ្តើមនៅពេលទេវតាទីបីមកដល់ នៅថ្ងៃទី 22
ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 គឺជាការបង្កើត ហើយវាបានបញ្ចប់ដោយការបោះបោរនៃឆ្នាំ 1863។
មកដល់ឆ្នាំ 1850 បងស្រី White បានសរសេរស្នេហាចក្រវាស់នេះ។

«ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានឲ្យខ្ញុំយល់និមិត្តភាពមួយ នៅថ្ងៃទី ២៦ ខែមករា
ដែលខ្ញុំនឹងរៀបរាប់។ ខ្ញុំបានឃើញថា
មានមនុស្សខ្លះក្នុងចំណោមបុរេភូតិសាស្ត្ររបស់ព្រះ ដែលលុងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់
និងសុព្វិកស្រពន៍; ហើយគ្មានតែភ្នែកពាក់កណ្តាលប៉ុណ្ណោះ ហើយមិនមានដឹងថា
ឥឡូវនេះយើងកំពុងរស់នៅក្នុងសម័យកាលអឺរ៉ុប; ហើយថា “បុរស” ដែលកាន់
“ច្បាប់បោះបោរ” បានចូលមកហើយ ហើយថា
អ្នកខ្លះកំពុងស្ថិតក្នុងគ្រោះថ្នាក់នឹងគួរបោះបោរកប់កប់ទៅ។
ខ្ញុំបានទទួលអង្គរព្រះយស្សីឲ្យសង្កេតគ្រោះពួកគេ ឲ្យទ្រង់អត់ឱនពួកគេបន្តិចទៀត
ហើយឲ្យពួកគេបានឃើញគ្រោះថ្នាក់ដ៏គួរឲ្យភ័យខ្លាចរបស់ខ្លួន
ដើម្បីបិទពួកគេបានគ្រប់គ្រងខ្លួន មុនពេលដែលវានឹងយឺតពេលដាច់ខាត។»

ទេវតាមាននិយាយថា “ការបំផ្លាញកំពុងមកដូចជាខ្យល់ក្នុងដំខ្នងកុលា”។
ខ្មែរបានអង្វរទេវតាឲ្យមានមត៌កា
និងជួយសង្គ្រោះអស់អ្នកដែលស្រឡាញ់លោកិយនេះ
ហើយជាប់ចិត្តនឹងទុរពុយសម្បត្តិរបស់ខ្លួន
ហើយមិនសុខចិត្តផ្គត់ផ្គង់ខ្លួនចេញពីវា ហើយលះបង់វា ដើម្បីជំរុញអ្នកនាំសារ
ឲ្យបន្តគំណើរបស់ពួកគេ ដើម្បីចិញ្ចឹមហ្វូងចៀមដែលស្រកេយ្យលាន
ដល់កំពុងវិនាសដោយខ្មែរអាហារខាងវិញ្ញាណ។»

«នៅពេលដែលខ្មែរបានឃើញពុទ្ធិសាសនាមកដល់កំពុងស្ថាបនាដោយខ្មែរសេចក្តីពិតសម្រាប់
សម័យបច្ចុប្បន្ន ហើយមនុស្សខ្មែរដែលអះអាងថាជឿលើសេចក្តីពិត
បរិសុទ្ធពួកគេស្នេហាទៅ
ដោយទប់ទុកមធ្យោបាយចាំបាច់សម្រាប់ជំរុញកិច្ចការរបស់ពួកគេឲ្យទៅមុខ
ទិដ្ឋភាពនេះឈឺចាប់ពេកសម្រាប់ខ្មែរ ហើយខ្មែរបានអង្វរទេវតាឲ្យដកវាចេញពីខ្មែរ។
ខ្មែរបានឃើញថា
នៅពេលដែលបុព្វហេតុនៃព្រះទ័យទុរពុយសម្បត្តិខ្មែររបស់ពួកគេ
ដូចជាយុវជនដែលមានមករកព្រះយស្សី [ម៉ាថាយ 19:16-22]
ពួកគេក៏បានដើរចេញទៅដោយសោកសៅ ហើយថា មិនយូរប៉ុន្មាន
ទណ្ឌឧកម្មដ៏លិចលើសនឹងឆ្លងកាត់មក
ហើយបោះបង់កុរពុយសម្បត្តិរបស់ពួកគេទៅអស់ទៅ ហើយនៅពេលនោះ
វានឹងយឺតពេលពេកក្នុងការលះបង់ទុរពុយសម្បត្តិលោកិយ
ហើយសន្សំទុកទុរពុយសម្បត្តិនៅស្ថានសួគ៌»។ Review and Herald, April 1, 1850.

នៅឆ្នាំ 1850 បុរសកាន់ដក់សម្បត្តិអាចឆ្លើយបានមកដល់ខ្មែរ។ នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា
ឆ្នាំ 1844 ព្រះទ័យនៃសេចក្តីសញ្ញាបានយាងមកកាន់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់កុលាមៗ
ហើយទ្រង់បានចាប់ផ្តើមកិច្ចការបោះសម្បត្តិអាច
និងបរិសុទ្ធជាមួយពួកគេចូលទៅរបស់លើ។

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«នៅសព្វថ្ងៃ ព្រលឹងទាំងឡាយកំពុងត្រូវបានសាកល្បង និងលុបបំបាត់ ហើយមាន
មនុស្សជាច្រើនកំពុងដើរឆ្លងកាត់ដីដដែលដែលអ្នកទាំងនោះដែលបានបោះបង់
រុក្ខិសុទ្ធជាជាប់ដើមកហើយ។ នៅពេលត្រូវបានសាកល្បងដោយព្រះបន្ទូល
ពួកគេបង្កើនឲ្យដឹងពីភាព។ នៅពេលត្រូវបានស្តីបន្ទូល
ព្រោះជីវិតរបស់ពួកគេមិនសូវបត់នឹងសេចក្តីពិត និងសេចក្តីសុចរិត
ពួកគេបែងចែកពីព្រះអង្គសង្គ្រោះ; ហើយសេចក្តីសម្រេចរបស់ពួកគេ
ដូចជាសេចក្តីសម្រេចរបស់ពួកសិស្សដែលបានជំពប់ចិត្តនោះ
មិនដែលត្រូវបានប្រកែកឡើយ។ ពួកគេលែងដើរជាមួយព្រះគ្រីស្ទទៀត។ ដូចនេះ
ពាក្យទាំងនេះត្រូវបានបំពេញសម្រេចថា
«ត្រូវរស់រានជាមួយព្រះអង្គសុចរិតនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គ
ហើយព្រះអង្គនឹងសម្របសម្រួលស្បែករបស់ព្រះអង្គឲ្យស្របទៅនឹងស្បែក
ហើយប្រមូលស្បែករបស់ព្រះអង្គចូលក្នុងដង្កូវ»។» Signs of the Times, May 15, 1901.